

Credința

Danab

Era o noapte caldă-n acea vreme
Isus, pe munte se ruga, plângând..
Pe ucenici, dorind parcă să-i cheme
La ruga și-n veghere, așteptând!

Iar barca lor, învăluită-n valuri
Părea să se afunde tot mai mult,
Când vântul împingea barca spre maluri,
Ei au văzut pe-nvățător, umblând,

Pe marea ce era învolburată
Privindu-L pe Isus, înspăimântați
Se întrebau: "-dar, oare cum se poate
Isus, pe mare mergând înspre frați?"

Zefirul adia-n negura nopții
Și aducea cu el, parfum divin
Iar pacea Lui ei au simțit cu toții
Când El pășea pe valuri, calm.. senin..

Nu a fost val ca să-i ascundă Fața
Și nici furtună să-L înnece-n ea..
Isus.. zâmbind le dăruia dulceața
Iubirii Lui.. c-atâta îi iubea...

Privindu-i cu adâncă duioșie
În inimă, se întrebă, smerit:
"- niciunul înaintea Lui nu o să vie...
Credința, oare, lor, li s-a micit?"

Dar ucenicii s-au tras la o parte
De fric-atunci, cu toții au țipat
Gândind că văd năluca-n acea noapte
Nu pe Isus.. Al Vietii,Imparat...

"-O, nu vă temeți!" le-a strigat Prea Sfântul,
"Pășiți, dar.. îndrăzniți.. aici sunt Eu...
Și cât voi fi.. nici marea, nici pământul,
De veți păzi credința-n Dumnezeu,

Nici valurile toate înspumate
Nici lumea aspră cu-ale ei furtuni,
Nu vă vor pierde.. dar credința, poate

În viața voastră să facă minuni!"

Și-atunci, de-ndată Petru se ridică
Privind către Isus.. el n-a ținut
Dar neștiind, credința lui că-i mică
Pe valuri, cu-ndrăzneală a călcat...

Și îi strigă: "-Stăpâne, poruncește
Pe ape, chiar acum la Tin să vin,
Să merg mereu spre Cel ce mă iubește
Și mi-a dat Viața.. Harul LUI, divin!"

Dar pentr-o clipă a simțit cum vântul
Să bat-asupra lui, a început
Temându-se, strigă iar la Prea Sfântul
"-Nu mă lăsa, Părinte... mă afund...!"

Isus, îndată întinzându-i mâna
L-a apucat din ape.. L-a salvat!
Pe loc parcă s-a potolit furtuna
Iar Petru de mirare.. n-a mișcat!

"-O, Petre, de ce astăzi ți-a fost teamă
Și în credință, tu te-ai îndoit?
Oare nu-ți sunt pe valuri ca și-o mamă..
Oare nu ești tu fiul meu iubit?

Să nu privești nicidecum la cele valuri
Nici la furtuni ce bat în barca ta...
Tu să privești în sus, spre sfinte maluri
Credința ta când se va micșora!"

O frații mei care doriți pe mare
Ca să umblați ca Petru, altădat,
Să nu vă temeți.. ci cu-ncredințare
Voi să pășiți spre Cel ce va chemat!

Voi să priviți mereu spre-Acela care,
Plin de puteri, pe mare a umblat!
Isus ne cheamă iar pe fiecare
S-avem Credință! Teamă.. niciodat!